

13 Ιουλίου, 1989

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΩΤΙΑΔΟΥ Χ'ΉΩΑΝΝΟΥ ΛΟΥΚΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

· · · · · ν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 485/88, 718/88, 883/88)

---

5 Προθεσμία ασκήσεως Αιτήσεως Ακυρώσεως — Σύνταγμα, Άρθρο 146.3 —
Παράπονο για παράλειψη εφαρμογής αποφάσεως Υπουργικού
Συμβουλίου σχετικά με ωράρια καθηγητών τεχνικών μαθημάτων Μέσης
Εκπαιδεύσεως — Θέμα γνωστό από την αρχή του σχολικού έτους 87/88 —
Αιτήσεις Ακυρώσεως κατεχωρήθησαν Ιούνιο, Αύγουστο και Νοέμβριο
1988 — Εκπρόθεσμες — Απώρριψη εισηγήσεως περί συνεχιζομένης παρά-
λειψης.

10 Οι Αιτούντες πιστεύουν ότι μετά την απόφαση του Υπουργικού
Συμβουλίου της 18.6.87 έπαυσε η διαφοροποίηση μεταξύ του ωραρίου
εργασίας των, ως καθηγητών τεχνικών μαθημάτων Μέσης Εκπαιδεύσεως
και του ωραρίου των καθηγητών θεωρητικών μαθημάτων. Οι αρμόδιες
αρχές δεν δέχθηκαν την άποψη αυτή, πράγμα γνωστό, τουλάχιστον από
15 την έναρξη του σχολικού έτους 87/88 τον Σεπτέβριο του 1987.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις Αιτήσεις Ακυρώσεως ως
εκπρόθεσμες.

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορ-
ρίπτονται. Ουδεμία διαταγή για
έξοδα. ~

Αναφερόμενη υπόθεση:

Μιλτιάδους κ.α. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318.

Προσφυγές	5
Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία απαιτείται από τους αιτητές να εργάζονται δύο ώρες την εβδομάδα περισσότερο από τους άλλους καθηγητές Μέσης Εκπαίδευσης.	10
A. Δράκος, για τους Αιτητές στις προσφυγές 718/88 και 883/88	
A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στη προσφυγή 485/88.	15
E. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.	
ARTEMIDHΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτούντες στις προσφυγές 718/88 και 883/88 είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Καθηγητών Μουσικής και Συνδέσμου Γυμναστών Κύπρου, Μέσης Παιδείας, αντίστοιχα, ενώ οι αιτούντες στην προσφυγή 485, 57 τον αριθμό, είναι καθηγητές τέχνης στη Μέση Εκπαίδευση. Στις τρεις προσφυγές, εγείρονται τα ίδια νομικά ζητήματα. Ταυτόχρονα έχουν κοινό υπόβαθρο γεγονότων και γι' αυτό συνεκδικάστηκαν.	20
Οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση των καθ'ων η αίτηση, βάσει της οποίας απαιτείται από αυτούς να εργάζονται δύο ώρες την εβδομάδα περισσότερο από τους άλλους καθηγητές Μέσης Εκπαίδευσης. Τα γεγονότα της υπόθεσης που παρατίθενται με διαύγεια στην ένσταση είναι σε συντομία τα εξής: Ο διδακτικός χρόνος των καθηγητών καθοριζόταν αρχικά από το άρθρο 26 του Νόμου 10/63 της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης, στον οποίο διαχωρίζονταν τα μαθήματα σε θεωρητικά και τεχνικά. Ως τεχνικά μαθήματα για τους σκοπούς του νόμου θεωρούνταν η γυμναστική, μουσική, τέχνη, δακτυλογραφία, στενογραφία και οικονομικά. Μετά την κατάργηση της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης, η άσκηση των διοικητικών αρμοδιοτήτων της στα εκπαιδευτικά, μορφωτικά και διδακτικά θέματα μεταβιβάστηκε στο Υπουργείο Παιδείας, βάσει του	30
	35
	40

περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης και περί Υπουργείου Παιδείας Νόμου του 1965 (12/65). Με την κατάργηση της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης ο καθορισμός των περιόδων διδασκαλίας των καθηγητών γίνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο στις 16.3.72 όρισε τις περιόδους αυτές, οι οποίες και ίσχυαν μέχρι του σχολικού έτους 1986-87.

Είναι παραδεκτό γεγονός πως μέχρι τότε υπήρχε διαφοροποίηση στο διδακτικό χρόνο των καθηγητών ώστε αυτοί που διδάσκουν τεχνικά μιάθματα να εργάζονται δύο ώρες τη εβδομάδα περισσότερο από τους καθηγητές των θεωρητικών μαθημάτων. Η αιτιολογία της διαφοροποίησης αυτής όπως προβάλλεται από τους καθ'ων η αίτηση είναι ότι οι καθηγητές των τεχνικών μαθημάτων χρειάζονται ελάχιστη ή και καθόλου προετοιμασία για τη διδασκαλία της ύλης τους και πρόσθετα δεν έχουν καθόλου κατ'οίκον εργασία, όπως διόρθωση γραπτών, προετοιμασία διαγωνισμάτων κ.λ.π.

Στις 18.6.87 το Υπουργικό Συμβούλιο υιοθέτησε συμφωνία της συνδικαλιστικής οργάνωσης των καθηγητών ΟΕΛΜΕΚ με τον Υπουργό Παιδείας, βάσει της οποίας αναδιάρθρωθηκε ο διδακτικός χρόνος των καθηγητών. Στην αναδιάρθρωση αυτή υιοθετήθηκε σύστημα αναλογίας ετών υπηρεσίας ως καθηγητής με το διδακτικό χρόνο (αριθμός περιόδων εβδομαδιαίως).

Επειδή στην απόφαση αυτή δεν γίνεται ιδιαίτερη μνεία της διαφοροποίησης που υπήρχε στο χρόνο διδασκαλίας των καθηγητών θεωρητικών μαθημάτων έναντι των καθηγητών των τεχνικών, οι τελευταίοι ισχυρίζονται πως με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 18.6.87, επήλθε εξίσωση μεταξύ των δύο τάξεων των καθηγητών και κατά συνέπεια η απαίτηση των αρμοδίων να εργάζονται δύο ώρες περισσότερο την εβδομάδα είναι αντίθετη με την απόφαση αυτή.

Οι καθ'ων η αίτηση, από την άλλη μεριά, εισηγούνται πως η διαφοροποίηση που ίσχυε από το 1963 δεν τροποποιήθηκε με την απόφαση της 18.6.87. Ειδικότερα αναφέρεται ότι η ΟΕΛΜΕΚ δεν ζήτησε τέτοια τροποποίηση. Η συμφωνία που επήλθε αφορούσε την γενική αναδιάρθρωση του χρόνου διδασκαλίας με την εισαγωγή του κριτηρίου της αναλογίας των ετών υπηρεσίας, όπως εξηγείται πιο πάνω. Παρενθετικά αναφέρω πως η

ΟΕΛΜΕΚ δε φαίνεται να αντιδικεί με την κυβέρνηση αναφορικά με την ορθότητα της σχετικής συμφωνίας.

Οι καθηγητές τεχνικών μαθημάτων κατά το διορισμό τους, αποδέκτηκαν εγγράφως τις ώρες εργασίας που συνάδουν με την πρακτική που ακολουθείται από το 1962. 5

Οι καθ'ων η αίτηση εγείρουν προδικαστική ένσταση και ισχυρίζονται πως και οι τρεις προσφυγές, δεν πρέπει να γίνουν δεκτές, γιατί έχουν καταχωριστεί μετά τη λήξη του χρόνου των 75 ημερών που προβλέπεται στο άρθρο 146(3) του Συντάγματος. 10

Στην προσφυγή 485/88 ο δικηγόρος των αιτούντων δεν αναφέρει ειδικά ποια διοικητική πράξη προσβάλλει. Στην παράγραφο 2 όπου γίνεται αόριστη μνεία των διοικητικών πράξεων που προσβάλλονται, αναφέρονται επί λέξει τα εξής: 15

“Οι αιτητές παρά την αναδιάρθρωση του διδακτικού χρόνου που πραγματοποίησε ή συμφώνησε το Υπουργείο Παιδείας διαπίστωσαν πως οι ίδιοι σαν ειδικότητα είχαν δυσμενέστερο ωράριο και ή τους επιβλήθηκε να εργάζονται περισσότερες διδακτικές ώρες”. 20

Το ίδιο ακριβώς λεκτικό υιοθετείται και στην παράγραφο 3 στην έκθεση γεγονότων των δύο άλλων προσφυγών 883/88 και 718/88. 25

Ανεξάρτητα από την ερμηνεία που μπορεί να δοθεί στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 18.6.87, είναι γεγονός αναμφισβήτητο πως οι αιτητές και στις τρεις προσφυγές γνώριζαν από την έναρξη του σχολικού έτους, το Σεπτέμβρη 1987, τη θέση των καθ'ων η αίτηση ότι δηλαδή όφειλαν να εργάζονται δυο ώρες την εβδομάδα περισσότερο από τους καθηγητές των θεωρητικών μαθημάτων. Οι ίδιοι αναφέρουν πως μέσω των δικηγόρων τους, στην 485/88 τις 23.9.87 και στις υπόλοιπες δυο στις 19.10.87, ήγειραν το ζήτημα αυτό με το Υπουργείο Παιδείας. Η απόφαση επομένως των καθ'ων η αίτηση ήταν γνωστή σε αυτούς, όπως είπα πιο πριν, από την αρχή του σχολικού έτους 1987. Οι προσφυγές έχουν καταχωριστεί, η μεν 485 στις 3.6.88, η 883 στις 8.11.88 και η 718 στις 27.8.88. 30
35
40

5 Στην προδικαστική ένσταση οι δικηγόροι των αιτητών απαιτούν πως η παρανομία της παράλειψης των καθ'ων η αίτηση, να εφαρμόσουν την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 18.6.87, είναι συνεχής και εφόσον συνεχίζεται δικαιούνται να καταχωρίσουν την προσφυγή τους ενόσω η παράλειψη αυτή.

10 Προφανώς οι δικηγόροι των αιτητών συγχέουν νομικές αρχές που ισχύουν σε άλλο κεφάλαιο Δικαίου. Η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος προνοεί τα εξής:

15 “Η προσφυγή ασκείται εντός εβδομήκοντα πέντε ημερών από της ημέρας της δημοσίευσης της αποφάσεως ή της πράξεως, ή, εν περιπτώσει μη δημοσίευσεως ή εν περιπτώσει παραλείψεως, από της ημέρας καθ'ην η πράξις ή παράλειψις περιήλθεν εις γνώσιν του προσφεύγοντος”. (Η υπογράμμιση δική μου)

20 Αναφορικά με το στοιχείο της γνώσεως στο βιβλίο Πορίσματα Νομολογίας Του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929 - 1959, ανατύπωση 1969) στη σελίδα 253 αναφέρονται τα εξής σχετικά:

25 “Μη κοινοποιηθείσης ή μη δημοσιευθείσης, συμφώνως προς τας ανωτέρω αρχάς, διοικητικής τινός πράξεως, έστω και αν η κοινοποίησις ή η δημοσίευσις επιβάλλεται υπό του νόμου, η προθεσμία προς άσκησιν αιτήσεως ακυρώσεως άρχεται διά της πλήρους γνώσεως της πράξεως υπό του αιτούντος .....

30 Και παρακάτω στην ίδια σελίδα

35 “Η γνώσις κινεί την προθεσμία της αιτήσεως ακυρώσεως οσάκις είναι πλήρης και συνάγεται ασφαλώς εκ των στοιχείων του φακέλλου ή εκ της φύσεως και των συνθηκών εκάστης υποθέσεως. Νομολογιακώς έχουν καθιερωθεί τεκμήρια τινά γνώσεως, και δη πλήρους, της προσβαλλομένης πράξεως. Τοιαύτα είναι η υποβολή αιτήσεως θεραπείας ή ιεραρχικής προσφυγής κατά της προσβαλλομένης πράξεως, η αίτησις αναλήσεως, ή η αίτησις αναθεωρήσεως αυτής: 1716(53).
40 Επίσης εκρίθη ότι τεκμηριούται η πλήρης γνώσις εξ υποβολής αιτήσεως προς την Διοίκησιν, εν ή αναφέρεται το περιεχόμενον της προσβαλλόμενης πράξεως, ως επίσης και εκ της

παρόδου μακρού χρόνου από της εκδόσεως της πράξεως, ιδία δε αν υφίσταται προφανές ενδιαφέρον διά την τύχην της υποθέσεως”.

Όταν η προσφυγή εναντίον της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης δεν καταχωριστεί μέσα στην περίοδο των 75 ημερών, η προσφυγή δεν γίνεται δεκτή, γιατί η μη καταχώρισή της μέσα στην πιο πάνω περίοδο δεν θεραπεύεται. *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318. 5 10

Έχοντας τα πιο πάνω υπόψη και οι τρεις προσφυγές απορρίπτονται δίχως οποιαδήποτε διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα. 15